

Felicia Gonzalez Statement

Kære Cindy Lynn Brown og øvrige medlemmer af festivalkomiteen bag Odense Lyrik

Jeg er dybt beæret over at have været inviteret til at deltage i festivalens tiårs jubilæum, især fordi dette års tema – Broer – er særligt meningsfuldt for mig. Men da det danske folketing vedtog en lov 26. januar 2016, med et overvældende flertal på 81 ud af 109 tilstedeværende folketingsmedlemmers stemmer, en lov der tillader politiet at gennemsøge migranternes bagage og konfiskere kontanter og andre genstande, pålægger mennesker der flygter fra vilkårlig vold at vente i tre år i stedet for ét før de kan søge om familiesammenføring og forkorter opholdstilladelsen fra fem til to år for asylansøgere, fandt jeg det nødvendigt at granske min samvittighed. Som et menneske der selv emigrerede til USA fra Cuba i 70'erne med en enkelt kuffert der indeholdt min families samlede jordiske gods, finder jeg min tro på menneskelig retfærdighed uforenelig med et besøg til jeres smukke land, når andre mennesker, der har sat livet på spil for at komme i sikkerhed samtidig bliver nægtet adgang.

I 2015 kom over en million migranter og flygtninge til Europa, de fleste krydsede havet. Jeg kan ikke forestille mig noget menneske der kaster sig selv og sine børn i havets turbulente arme, hvis nogen anden mulighed findes. Det er kun når der ikke længere findes en eneste sten tilbage af det du kaldte dit hjem, at havet bliver et hjem.

I en tid hvor nationer og de, der forsøger at få os til at tro, at de taler på vores vegne, slår alarm, strammer grænserne og bygger hegn, tilskynder jeg de der elsker poesi til at skabe refugier. Lad os da, i kunstneriske forsamlinger som Odense Lyrik, bygge en bevægelse for Poetisk Asyl.

Med dyb respekt og beundring,

Felicia Gonzalez